

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Τμήμα Διοίκησης &
Προσωπικού

Αθήνα, 18-1-2023

Αρ. Πρωτ. 479

Αρ. Εγκυκλίου: 4

Προς
τους κ.κ. Εισαγγελείς Εφετών της Χώρας
και δι' αυτών προς
τους κ.κ. Εισαγγελείς Πρωτοδικών της περιφέρειάς τους.

**ΘΕΜΑ : Διερεύνηση δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων
λειτουργών.**

Κατά τον 4ο Κύκλο Αξιολόγησης της Ελλάδας από τον ΟΟΣΑ όσον αφορά την αποτελεσματική εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης για την καταπολέμηση της δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, που υπεγράφη στο Παρίσι στις 17 – 12 – 1997 και κυρώθηκε από την χώρα μας με τον ν. 2656/ 1998, απευθύνθηκαν στην χώρα μας – πλην των λοιπών – οι συστάσεις, αφενός μεν να ανατεθεί ειδικά και ρητά στον Εισαγγελέα Οικονομικού Εγκλήματος (εφεξής : ΕΟΕ) η αρμοδιότητα διερεύνησης του αδικήματος της δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, αφετέρου δε προς εξάλειψη των καθυστερήσεων και αλληλοεπικαλύψεων στην διερεύνηση του άνω αδικήματος λόγω της συντρέχουσας αρμοδιότητας μεταξύ ΕΟΕ και κατά τόπο αρμόδιου εισαγγελέα πρωτοδικών, να διασφαλισθεί η κατά

προτεραιότητα διερεύνηση από τον πρώτο. Με αφορμή τα προεκτεθέντα κρίνουμε αναγκαίο στα πλαίσια της αρμοδιότητάς μας, που απορρέει από τις διατάξεις των άρθρ. 23 §§ 1 εδ. γ', 2 και 28§5 εδ. α' ν. 4938/2022, να προβούμε στις ακόλουθες επισημάνσεις και γενικές οδηγίες.

A. 1. Σύμφωνα με το άρθρ. 35§1 νέου ΚΠΔ, όπως αντικ. με άρθρα 7§4 εδ. β' ν. 4637/19, 53§4 ν. 4745/20 και 29 ν. 4800/21 : «1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης **μείζονος ποινικής απαξίας**, κατά την κρίση του Προϊσταμένου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, **φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον** αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή **βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία**. Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα **κακουργήματα που τελούν** Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε **υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α' του άρθρου 13 ΠΚ και όσοι** υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση : **α)** σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα

συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ίδιων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου».

2. Ως οικονομική εγκληματικότητα νοείται το σύνολο της αθέμιτης εκείνης δραστηριότητας, η οποία τελείται μέσω των επιχειρήσεων και έχει ως αποτέλεσμα την προσβολή (απειλή ή βλάβη) της καλής λειτουργίας της οικονομίας ή λειτουργικά σημαντικών κλάδων και θεσμών της (Ν. ΚΟΥΡΑΚΗΣ, «Τα οικονομικά εγκλήματα», τ. Α', 2007, σελ. 57), ενώ σύμφωνα με άλλον εύστοχο ορισμό ως οικονομικό έγκλημα θεωρείται η προσβολή της οικονομικής τάξης, που εξωτερικεύεται με την απόκτηση οικονομικών πλεονεκτημάτων προερχόμενων, είτε από την ανάπτυξη αθέμιτης οικονομικής δραστηριότητας, είτε από την καταχρηστική εκμετάλλευση οικονομικής ισχύος (Ν. ΛΙΒΟΣ, «Η διεξαγωγήερευνών από το ΣΔΟΕ», σε συλλογικό τόμο με τίτλο «Φορολογικές κυρώσεις», 2002, σελ. 119 επ. ιδίως 124).

Από το άρθρο 35§1 ν.ΚΠΔ συνάγεται, ότι στην αρμοδιότητα των ΕΟΕ δεν υπάγονται μόνο τα καθοριζόμενα οικονομικά, φορολογικά ή συναφή μείζονος απαξίας εγκλήματα, αλλά επίσης τα κακουργήματα των ειδικά προσδιοριζόμενων δημοσίων λειτουργιών και υπαλλήλων, μεταξύ των οποίων και τα κακουργήματα διαφθοράς (άρθρ. 159 – 159Α, 235 – 237 ν. ΠΚ, όπως ισχύουν), τα οποία προστατεύοντας κατά σειρά την ακεραιότητα της εκτελεστικής, νομοθετικής και αυτοδιοικητικής λειτουργίας, επίσης την καθαρότητα των δημοσίων υπηρεσιών και της δικαιοσύνης δεν

συνιστούν μεν καθ' εαυτά οικονομικά εγκλήματα, αλλά ενέχουν και οικονομική διάσταση, μάλιστα δε σύμφωνα με την Αιτιολ. Έκθ. του ιδρυτικού του ΕΟΕ άρθρου 2 ν. 3943/11 (με το οποίο προστέθ. το άρθρο 17Α ν. 2523/97) ο οικονομικός εισαγγελέας θεσμοθετήθηκε «ώστε να εκλείψουν τα φαινόμενα διαφθοράς». Πάντως ευθέως δεν προκύπτει αρμοδιότητα των ΕΟΕ για το κακούργημα της ενεργητικής δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, στις περιπτώσεις βεβαίως ύπαρξης ελληνικής ποινικής δικαιοδοσίας σύμφωνα με τις διατάξεις του νέου Π.Κ. περί διεθνούς ποινικού δικαίου (βλ. ΜΥΛΩΝΟΠΟΥΛΟΣ, «Διεθνές και Ευρωπαϊκό Ποινικό Δίκαιο», 2021, σελ. 314 επ.), οπότε φέρεται ότι επιλαμβάνεται σχετικά ο αρμόδιος κατά τόπο εισαγγελέας πρωτοδικών, η δε αρμοδιότητα των ΕΟΕ φέρεται να ανακύπτει μόνο, όταν στην κακούργηματική ενεργητική δωροδοκία του αλλοδαπού δημόσιου λειτουργού είναι συμμετοχος έλληνας αξιωματούχος ή όταν η ανωτέρω πράξη είναι συναφής με πράξη ευθείας αρμοδιότητας των ΕΟΕ, όπως λ.χ φοροδιαφυγή ή νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν θίγεται η σχετική αρμοδιότητα του Ευρωπαϊκού Εισαγγελέα (βλ. άρθρ. 22 και 26§2 ν. 4689/20).

3. Σύμφωνα με το άρθρ. 4 της ανωτέρω κυρωθείσης με τον ν. 2656/98 Διεθνούς Σύμβασης του ΟΟΣΑ : « §1. Κάθε Μέρος θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα έτσι ώστε να θεμελιώνεται αξιόποινη πράξη σύμφωνα με το δίκαιό του, όταν κάποιος με πρόθεση προσφέρει υπόσχεται ή παραχωρεί ένα μη οφειλόμενο αντάλλαγμα, χρηματικό ή άλλο **σε ξένο δημόσιο λειτουργό** είτε αμέσως είτε μέσω ενδιάμεσων προσώπων, προς όφελος αυτού ή τρίτων για ορισμένη ενέργεια ή παράλειψη του λειτουργού αυτού κατά την εκτέλεση των υπηρεσιακών καθηκόντων του **προκειμένου να** αποκτήσει ή να διατηρήσει μια επιχείρηση ή κάποιο άλλο μη οφειλόμενο πλεονέκτημα στο πλαίσιο των διεθνών επιχειρηματικών συναλλαγών. §2. Κάθε Μέρος θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα

έτσι ώστε να στοιχειοθετεί αξιόποινη πράξη ή συμμετοχή σε πράξη δωροδοκίας ενός ξένου δημόσιου λειτουργού και ότι στην έννοια της συμμετοχής θα περιλαμβάνεται η υποκίνηση, η συνέργεια, η συμπάρασταση, καθώς και η έγκριση μιας πράξης δωροδοκίας..... **§3.** Τα αδικήματα των ανωτέρω παραγράφων 1 και 2 αναφέρονται κατωτέρω στο παρόν ως "δωροδοκία ενός αλλοδαπού δημόσιου λειτουργού". **§4.** Για το σκοπό αυτής της Σύμβασης : **α)** "Αλλοδαπός δημόσιος λειτουργός" σημαίνει, οποιοδήποτε πρόσωπο που κατέχει ένα νομοθετικό διοικητικό ή δικαστικό αξίωμα μιας ξένης χώρας είτε είναι διορισμένο είτε εκλεγμένο, οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί ένα δημόσιο λειτούργημα για μια ξένη χώρα, περιλαμβανομένης μιας δημόσιας υπηρεσίας ή δημόσιας επιχείρησης και οποιοσδήποτε λειτουργός ή αντιπρόσωπος ενός δημόσιου διεθνούς οργανισμού. **β)** Η "Ξένη χώρα" περιλαμβάνει όλα τα επίπεδα και υποδιαιρέσεις της Κυβέρνησης, από εθνική μέχρι τοπική. **γ)** "Πράξη ή αποχή από πράξη σε σχέση με την εκτέλεση των επισήμων καθηκόντων" περιλαμβάνει οποιαδήποτε χρήση της θέσης του δημόσιου λειτουργού είτε εντός της εξουσιοδοτημένης αρμοδιότητας του λειτουργού είτε όχι ». Ειδικότερα, σύμφωνα με την επεξηγηματική έκθεση της Σύμβασης δημόσια είναι οποιαδήποτε επιχείρηση, επί της οποίας η Κυβέρνηση ασκεί κυριαρχικό έλεγχο.

Εξάλλου σύμφωνα με το προοίμιο της Σύμβασης : « Θεωρώντας ότι η δωροδοκία είναι ένα ευρέως διαδεδομένο φαινόμενο στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, περιλαμβανομένου του εμπορίου και των επενδύσεων, το οποίο δημιουργεί σοβαρές ηθικές και πολιτικές ανησυχίες, **υπονομεύει την καλή διακυβέρνηση και την οικονομική ανάπτυξη και διαστρέφει τις διεθνείς ανταγωνιστικές συνθήκες,** Αναγνωρίζοντας το ρόλο των κυβερνήσεων στην πρόληψη της επιδίωξης **δωροδοκιών από άτομα και επιχειρήσεις σε διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές,**».

Από τα προεκτεθέντα ευχερώς συνάγεται, ότι κατά την Σύμβαση η οικονομική διάσταση της δωροδοκίας αλλοδαπών

δημοσίων λειτουργιών είναι τόσο έντονη, έτσι ώστε η αναγκαιότητα καταπολεμήσεώς της να καθίσταται τουλάχιστον ισοδύναμη με την αναγκαιότητα προστασίας «της καλής διακυβέρνησης».

4. Στον Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς (εφεξής : ΕΕΔ) είχαν υπαχθεί δυνάμει του άρθρ. 1 εδ. β' ν. 4022/11, όπως είχε αντικατ. με άρθρ. 75 ν. 4139/13, τα κακουργήματα της καθ' ύλην αρμοδιότητας του Τριμ. Εφετείου, που διέπρατταν οι υπάλληλοι των άρθρ. 13 εδ. α' και 263^Α του προϊσχ. ΠΚ. Ακολουθως με το άρθρ. 1 § ΙΕ' υποπαράγρ. 12 ν. 4254/14 συμπεριλήφθηκαν στο άρθρ. 263^Α §2 π.ΠΚ και οι αλλοδαποί δημόσιοι λειτουργοί, οπότε η κακουργηματική ενεργητική δωροδοκία των τελευταίων στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές, που προβλέπεται στην κυρωθείσα με τον ν. 2656/98 άνω Σύμβαση (όπως και η κακουργηματική δωροληψία τους), υπαγόταν σαφώς στην αρμοδιότητα του ΕΕΔ. Όμως το άρθρ. 263^Α π.ΠΚ καταργήθηκε με τον ισχύσαντα από 1-7-19 νέο ΠΚ (ν. 4619/19) και κατά συνέπεια σύμφωνα με το άρθρ. 35§3 του επίσης ισχύσαντος από 1-7-19 νέου ΚΠΔ [(ν. 4620/19), όπως συμπληρ. με άρθρ. 2§2 εδ. α' ΠΝΠ της 27/6/19 και 96 εδ. α' ν. 4623/19, καθώς επίσης όπως αντικατ. με άρθρ. 7§4 ν. 4637/19] στην αρμοδιότητα του ΕΕΔ υπήχθησαν τα κακουργήματα – πλην των λοιπών αξιωματούχων – μόνο των υπαλλήλων του άρθρ. 13 εδ. α' νέου ΠΚ, χωρίς την προηγούμενη πρόβλεψη για τους αλλοδαπούς δημόσιους λειτουργούς, ενώ κατά τα άρθρ. 585 και 586 εδ. γ' νέου ΚΠΔ από 1-7-19 καταργήθηκε το προαναφερθέν άρθρ. 1 ν. 4022/11. Παρά ταύτα με το άρ. 97 ν. 4623/ ΦΕΚ Α' 134/ 9-8-19 ανεστάλη η ισχύς των άρθρ. 35 και 36 νέου ΚΠΔ μέχρι 30/9/19 επαναφερθέντων σε ισχύ των άρθρ. 1, 2§1 ν. 4022/11 σε συνδ. με τα άρθρ. 13 εδ. α' και 263^Α του προϊσχ. ΠΚ και συνεπώς έτσι επανήλθε η ανωτέρω αρμοδιότητα του ΕΕΔ για τους αλλοδαπούς δημόσιους λειτουργούς. Εν τέλει με το άρθρ. 53§§ 2-5 ν. 4745/ ΦΕΚ Α' 214/ 6-11-20 αντικαταστάθηκαν τα άρθρ. 33-36 νέου ΚΠΔ, έτσι ώστε οι Εισαγγελείς Οικονομικού Εγκλήματος ενοποιήθηκαν με τον Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, του

δευτέρου απορροφηθέντος από τους πρώτους, ενώ με την μεταβατική διάταξη του άρθρ. 100 ν. 4745/20 ορίσθηκαν τα εξής : «**§3.** Οι αρμοδιότητες επί όλων των **εκκρεμών υποθέσεων** ενώπιον των Εισαγγελέων Οικονομικού Εγκλήματος και **Εγκλημάτων Διαφθοράς** περιέρχονται αυτοδικαίως στο Τμήμα Οικονομικού Εγκλήματος που συστήνεται διά του παρόντος. Όλες οι διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας που αφορούν στον εισαγγελέα οικονομικού εγκλήματος ή στον εισαγγελέα εγκλημάτων διαφθοράς εφαρμόζονται εφεξής στους εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος του παρόντος νόμου». Μάλιστα στην Αιτιολ. Έκθ. του άρ. 53 ν. 4745/20 σημειώνεται, όσον αφορά τις επιδιώξεις και το όφελος την νομοθετικής μεταβολής, ότι «στόχος είναι η με ενιαίο τρόπο αντιμετώπιση των υποθέσεων που υπαγόταν στην αρμοδιότητα των εισαγγελέων ειδικών καθηκόντων, καθόσον η καθ' ύλην αρμοδιότητα του νέου θεσμού των εισαγγελέων οικονομικού εγκλήματος καλύπτει τις αρμοδιότητες των προαναφερθέντων εισαγγελέων».

Από τα προεκτεθέντα θεωρούμε σαφές, ότι η αρμοδιότητα του πρώην Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς για την ανωτέρω δωροδοκία αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών έχει πλέον περιέλθει πλήρως στους ΕΟΕ, του νομοθέτη απλώς εκφρασθέντος άκοντος στενά στο άρθρο 35§1 ν.ΚΠΔ όσον αφορά την παραπομπή μόνο στο άρθρο 13 εδ. α' ν.ΠΚ, η οποία χωρίς την ανωτέρω ιστορική και τελεολογική ερμηνεία θα συνεπαγόταν – αδικαιολόγητα– την προπεριγραφείσα στο εδάφιο Α.2 της παρούσης «λειψή και κολοβή» αρμοδιότητα του ΕΟΕ επί του ζητήματος.

Β. 1. Σύμφωνα με το άρ. 34 ν.ΚΠΔ (όπως τροπ. με άρθρ. 43 ν. 4640/20 και αντικ. με άρθρ. 53§3 ν. 4745/20) η κατά τόπο αρμοδιότητα των ΕΟΕ εκτείνεται σε όλη την Επικράτεια. Περαιτέρω, στην καθ' ύλην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα καθοριζόμενα στο προπαρατεθέν άρθρ. 35§1 ν.ΚΠΔ οικονομικά, φορολογικά ή συναφή εγκλήματα μείζονος απαξίας κατά την κρίση του προϊσταμένου Οικονομικού Εισαγγελέα, ο οποίος κατά το άρθρ.

35§2 ν.ΚΠΔ (όπως αντικ. με τα άρθρ. 53§4 ν. 4745/20 και 29 ν. 4800/21) προτάσσει εκείνες τις υποθέσεις που βλάπτουν σοβαρά τα συμφέροντα του Ελληνικού Δημοσίου και της Ευρωπ. Ένωσης και επιλύει τα ζητήματα σύγκρουσης αρμοδιότητας μεταξύ των ΕΟΕ και των κατά τόπους εισαγγελέων πρωτοδικών.

2. Από τα προαναφερθέντα συνάγεται, αφενός μεν συντρέχουσα καθ' ύλην αρμοδιότητα μεταξύ ΕΟΕ και κατά τόπο εισαγγελέα πρωτοδικών, αφετέρου δε δικαίωμα προτίμησης των πρώτων στην ανάληψη διερεύνησης των ανωτέρω βαρέων και σοβαρών υποθέσεων αρμοδιότητάς τους, που συνεπάγεται παύση της μέχρι τότε συντρέχουσας προς διερεύνηση των ιδίων υποθέσεων αρμοδιότητας του κατά τόπο εισαγγελέα πρωτοδικών. Προς ευχερή άσκηση του άνω δικαιώματος και προς αποφυγή διενέργειας παραλλήλων ερευνών επιβάλλεται η τήρηση της εξής διαδικασίας :

α. Ο κατά τόπο εισαγγελέας πρωτοδικών μόλις λάβει δικογραφία δωροδοκίας αλλοδαπών δημόσιων λειτουργών, υποβάλλει αμελλητί αναφορά στο Τμήμα Οικονομικού Εγκλήματος της Εισαγγελίας Εφ. Αθηνών, όπου εκθέτει τα ουσιώδη στοιχεία, τις κρίσιμες παραμέτρους, τους διαφαινόμενους παθόντες, τους κατηγο/νους και τους συμμετόχους, τα κύρια αδικήματα και τα συναφή και ό,τι άλλο καίριο κατά την κρίση του. Ο Οικονομικός Εισαγγελέας βάσει των άνω κριτηρίων και άλλων εύλογων κατά περίπτωση (πολυπλοκότητα, ευχερέστερη συλλογή αποδεικτικού υλικού, οικονομία της δίκης, φύση των συναφών πράξεων κλπ) δικαιούται είτε να παραγγείλει τον αρμόδιο κατά τόπο εισαγγελέα πρωτοδικών να συνεχίσει την διερεύνηση, είτε να ζητήσει προς μελέτη την δικογραφία, οπότε είτε την κρατά ο ίδιος ειδοποιώντας σχετικά ιδρυομένης αποκλειστικής του αρμοδιότητας προς διερεύνησή της, είτε την επιστρέφει προς περαιτέρω διερεύνηση από τον αρμόδιο κατά τόπο εισαγγελέα πρωτοδικών.

β. Τα ίδια πρέπει κατ' αρχήν να ισχύσουν στην περίπτωση που ο κατά τόπο εισαγγελέας έλαβε αντί δικογραφίας απλή

καταγγελία, πλην όμως των προεκτεθέντων ενδείκνυται να προηγηθεί στοχευμένη κατεπείγουσα προκαταρκτική εξέταση προς συλλογή του κρίσιμου αποδεικτικού υλικού, ώστε ακολούθως ο Οικονομικός Εισαγγελέας να μπορεί να κρίνει σχετικά βάσει των άνω ενδεικτικών κριτηρίων. Βεβαίως εξαιρούνται καταγγελίες που αφορούν ιδιαίτερα σοβαρή πράξη σε εξέλιξη, με κίνδυνο απώλειας αποδείξεων και αναγκαιότητα άμεσης διενέργειας ειδικών ανακριτικών πράξεων ή άλλες ανάλογες ιδιαίτερες περιστάσεις, οπότε αυτές υποβάλλονται άμεσα στον Οικονομικό Εισαγγελέα για να κρίνει κατά τα ανωτέρω.

γ. Αυτονοήτως αν ο τελευταίος έχει λάβει ο ίδιος δικογραφία ή καταγγελία δωροδοκίας αλλοδαπού δημόσιου λειτουργού, μπορεί κατ' αρχήν βάσει των άνω κριτηρίων να την κρατήσει ή κατ' εξαίρεση να την αποστείλει στον αρμόδιο κατά τόπο εισαγγελέα πρωτοδικών, πλην όμως στην περίπτωση αυτή πρέπει να εστιάζει και να σταθμίζει – επί πλέον των άνω κριτηρίων – την ιδιαίτερη φύση του αδικήματος όσον αφορά λ.χ ενδεχόμενες προεκτάσεις στις διεθνείς σχέσεις της χώρας, έτσι ώστε να ασκήσει το δικαίωμά του κατόπιν περίσκεψης και με μεγάλη φειδώ.

3. Τα προαναφερθέντα στο εδάφιο Β.2 της παρούσης ισχύουν και όσον αφορά την εν γένει συντρέχουσα αρμοδιότητα των ΕΟΕ με τους κατά τόπο εισαγγελείς πρωτοδικών, οπότε ενδείκνυται να τηρείται η άνω διαδικασία, αφενός μεν όσον αφορά τα μείζονος απαξίας προσδιοριζόμενα στο εδάφιο 35§1 εδ. α' νέου ΚΠΔ (όπως ισχύει) φορολογικά, οικονομικά και συναφή εγκλήματα, αφετέρου δε τα κακουργήματα των ειδικά αναφερόμενων στο εδάφ. β' της §1 του ίδιου άρθρου δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων.

Γ. 1. Μετά το πέρας της διερεύνησης της υπόθεσης και εφόσον ο ΕΟΕ δεν την αρχειοθετήσει κατ' άρθρ. 35 §§ 2 εδ. τελευταίο, 4 εδ. τελευταίο νέου ΚΠΔ (όπως ισχύει), δεν μπορεί μεν να ασκήσει την απαιτούμενη ποινική δίωξη, όχι μόνο διότι εκ του νόμου δεν έχει σχετική αρμοδιότητα, αλλά και διότι κάτι τέτοιο δεν θα ήταν συμβατό με την διάρθρωση του δικονομικού μας

συστήματος και μάλιστα στην έκταση και την βαρύτητα των αδικημάτων αρμοδιότητας του ΕΟΕ. Όμως ο τελευταίος στην παραγγελία του προς τον αρμόδιο για άσκηση δίωξης κατά τόπο εισαγγελέα, πρέπει να καθορίζει επακριβώς τις αξιόποινες πράξεις εκθέτοντας τα κρίσιμα περιστατικά που εξειδικεύουν τα αντικειμενικά και υποκειμενικά στοιχεία κάθε αδικήματος, τα σημαντικά αποδεικτικά μέσα, καθώς επίσης τους παθόντες και τους κατηγο/νους με τους συμμετόχους. Έτσι ο αρμόδιος πλέον για ποινική δίωξη εισαγγελέας μπορεί να την ασκήσει αμελλητί, χωρίς καμία καθυστέρηση και να δρομολογήσει την επιβαλλόμενη δικονομική πορεία της δικογραφίας.

2. Εν τέλει, οι ανωτέρω υποθέσεις δωροδοκίας αλλοδαπών δημοσίων λειτουργών στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές πρέπει να ερευνώνται πάντα κατά προτεραιότητα, εντός των προβλεπόμενων νομίμων δικονομικών προθεσμιών, ενώ η σχετική δικογραφία πρέπει να χαρακτηρίζεται ευδιακρίτως επί του σώματός της και στα οικεία βιβλία καταχώρησης (ηλεκτρονικά και μη) επείγουσα για κάθε φάση της περαιτέρω δικονομικής της πορείας μέχρις αμετακλήτου περάτωσης.

Ο Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου

Γεωργίος Σκιαδαρέσης